

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	4 ft — kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	4 ft — kr.
Félévre . . .	2 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasznos petit sorvált 5 kr. — Többesrői vagy terjesztői díj 10 kr. — Nyílt térben való közlemények után három hasznos sorvált 15 krajczár delmes hirdetésekért árlégekben adatik. —

Az előfizetési pászok és a lap szellemi részét illető közlemények Vácra szerkesztőségéhez 15 ut 81. szám alá Vácra küldendők.

Előfizetési helyben Spitzer Miksa könyvkereskedésében.

Hírártatok vissza nem adatnak.

Szemle.

Vác, márcz. 13. 1872.

Praetor minima non curat!

A hajdani Róma Praetorai, — kik a törvényes igazság kiszolgáltatására ügyeltek s majdnem egy rangban álltak a Consulokkal, büszkén mondták el többször, hogy „ők apróságokkal nem bíbelődnek.“

De volt Róma e Praetorai között olyan is, ki a nagyobb és fontosabb ügyekre is rá mondá a főnebbi szavakat: azonban, ha az aztán a nép-trümbök felülre jött, azok nem késtek őt illőleg jutalmazni, hogy a nép bizalmával vissza él — mely jutalom rendszeren a hivataltól megfosztás és száműzetés vala votum szerint vagy a nélkül.

Nekünk is vannak ily Praetoraink, csakhogy nem oly nagyok, mint Róma Praetorai valának

A nép, midőn választ, azon meggyőződéssel dobja szavazatát a mérlegbe, miszerint az, kire szavaz, szívén hordva hiven fogja képviselni a közügyet.

S vajmi sokszor csalódik e szegény elámtolt nép.

Csak égi kéz vezetheti azt fel! Pedig van e szegény amaz, ha a közügy férfián a nép közhalalmát és szeretetét bírják? — Athathalálnak páncél az rajtuk, melyet semmiféle gyollet golyója át nem fúrhat, de csatantva vissza hull azokra, kik azt kilőték az irigység massív fegyveréből.

A közérdek felkarolása s a nép közbecsülésé karoltve járnak.

Oly esetekben pedig, minő a már napirenden lévő rablások éjjel — nem igen kizsértetend keltő a város atyái iránt. — De h. hogy is lehet; — rendőrségünk ügyszólvány nines, tehát hiányzik a közbiztonság is, — az a másfél alabárdos őrül, ha a székesegyház oszlop csarnokzata alá vonhatja magát, s onnét hajnalig elő sem kerül, ha bár az egész várost halomba döntének is

a naplopók és bitangok vad csapatja, — vagy beveszik magukat pálinkás putitokba s ott alusszák át az éjt ázsiai kényelemben.

Rendőrségünk elhanyagoltabb, mint China vagy Brazília legutolsó zugában.

Képzelen magának az olvasó egy öszenyemott tyust durva tuskés bajusszal, kinek domlia járása a fejgyorsaságot juttatja eszünkbe, kik zöld zsinóros és számmal ellátott iskolás gyermeknek való sapka van, ives szemöldei alól hanyaszködő szem vad zománcú halvány fénye lóval felénk, idegzett színté zöld zsinóros ruha fűdi, mely fölött nehéző szür sulyosodik roajuk, lábán braziliai boszork forma lábdeci (ez különben észszerű, mert nálunk eszöcsök minden utazón egy-egy entartói tó van képviselve), míg vállára egy a byzanci Botond korából visszamaradt és a jótköny rozsdá által föl nem emésztett alabárd (árnyék) nehezdi; lépteit a tihanyi ehoát sokkal fölülmőbb basszbufo hangon hallhatja a város lakosa (lám, már ezáltal is figyelmeztetve vannak a tolvajok közeledtükrol, így aztán csakhamar el eblálólnak); — háterségük fölülmulhatlan, — ha valami verekedés adja magát elő, úgy ők elhúzódnak egész más felé bebujokba, nehogy őket is benártásák a hatásoos szöszba, s az illetők bár agyon verhetik egymást, abban nem gátolja senki őket.

Mindehhez járul még a sógorság komaság (nem) de biz atyafiság is.

Nemde, rá lehet mondani „Vác“ egy volt munkatársra szerint: „Tegyünk spiritusba és küldjük Párisba mintaképlül; — azonban kár volna, mert mire rendeltetésé helyére érne, leinná magáról a spirituszt, s megrothadva szétmállan.“ — Tehát ott is szegényen vállálnak velük.

Én nagyon hajlandó vagyok hinni, hogy Darwiinak ily emberék szemlélesekör jutott eszébe, miszerint az ember a gorilla majomtól venné eredetét;

— én meg azt hiszem, inkább származott a majom az embertől, mint az ember a majomtól; mert a természetben többet indulunk a súlydéb, mint az emelkedés felé, pl. a farkasból kutya lett, a tigrisből pedig macska stb.

Irtasuk ki tehát e mozgó múmiákat, s helyükbe teremtsünk újat és jobbat. — Kelteti így is kell, vegyünk tehát oly embereket személyünk, vagyonunk és közbiztonságunk érdekében, kik valóban megérdemlik, hogy a nép bizák beunk; — mert most csak rablás, később gyújtogatás, aztán emberélet — rabló-gyilkosság háramlik reánk.

Vagyék fontolóra a város t. atyái, hogy ők atyák s a nép az ők gyermekeik; e szerint nemcsak föladatak, de szigorú kötelesegek is a közbiztonság ügyében referálni hozni be, mely újítás közbizalmat és közszeretet élresszen a népben.

A társadalom minden ferde kinövéseit irtani kell, s helyükbe létesítsünk újakat.

A nép miért fizet adót, csak nem azért, hogy nyugalma háborítottassék, vagyon bitangok és kapca-tolvajok kergé által koboztassék el; továbbá polgárkó dlete még nappal az utcán sem lehetne biztonságban. — Tehát minden józan gondolkozású egyén beláthatja, hogy egy 14,000 lakossal bíró városnak más rendőrséggel kellene bírnia, mint minő Vác városának van, félre téve minden szépitést.

Nem vagyunk barátja a hízlegésnek; s mi helyes, azt elismeréssel jutalmazzuk, s mi célszerűtlen, azt keményen ostorozzuk.

Vannak, kik milderre fityeg hányunk, nem gondolva arra, mi kötelességük; — ily esetben az illetők tapasztalatlansággal párosult éretlenség- és szellemi szegénységű áruinak el, kiknek még minden esetre tejbemártott kifiaiskere van szükségük!

Reméljük, hogy ezen a nép ajkáról vett panasznak vége fog vettetni,

s nem fogják a város atyái az ily fontos dolgot rá mondani:

„Praetor minima non curat!...“
N. F.

Az új ipartörvény.

(Folytatás.)

E lajstrom a szerint, a mint az e szakasz elején említett köztökintek egyezs új iparjogok telepeinek felmerülnek, vagy a most felmúltak valamelyikére néve elenyésnek, a földmívelés-, ipar és kereskedelmi miniszter által, a helygymiszterrel egyetértőleg a legközelebbi országgyűlés jóváhagyásának fenntartása mellett módosítható.

9. §. A ki a S. §. alól eső üzletek valamelyikének felállítására szükséges iparhatóság engedélytől folyamodik, köteles egyttal a telepre, az azon felállítandó épületeknek s belső felszerelésüknek pontos rajzát, körülmény leírását, és szabatos magyarázatát az iparhatóságnak benyújtani, melynek az érdekeltek azokat a 10-ik §-ben meghatározott tárgyalás napjáig megtekinthetik.

10. §. Az iparhatóság a szándékba vett vállalat mind falragasztó által és egyéb szokott módon az illető községben, mind a község előjáróságában, a közelebbi, sőt ha szükséges látja, a távolabbi szomszédokhoz is intézett külön értesítvényben közzírte rajzát, és haladéknélkül, legfeljebb 4 heti határidőre tárgyalást tűz ki a helyi színe, melyen azok, kik a vállalat ellen bármiké oknál fogva kifogást tenni akarnak, e kifogást szóval vagy írásban előadni kötelesek, különben az üzlettelep, — ha csak köztökintek nem szolgálnak akadályul, — engedélyezendő.

11. §. A tárgyaláskor, melyről joggyűlésny vezetendő, az érdekeltek felek és szükséges esetében szakértők, s a helyi viszonyok ismeretével bíró egyének jelenlétében és kihallgatása mellett minden irányadó körülmények megvizsgálódnak, a netáni ellenvetések alaposan tárgyalódnak, és azon esetben, ha oly kifogások tételének, melynek magánjogai czimeken alapulnak, megkísérendő a barátságos egyezkedés, mely ha nem sikerülne, a kifogást tévő fél joggyűléseinek érvényesítése végett, a törvény rendes útjára utasítandó, a nélkül, hogy az ez érdemben hozandó bírói határozattól a telep felállításának engedélyezése függővé tételhetik.

12. §. Ha valamely üzletteleppel oly építkezések vannak kapcsolatban, melyeknek létesítése a szabályozott építési engedélytől függ: az építészeti tekintetből szükséges tárgyalás is, a fennebb említett tárgyalással lehetőleg egy időben tartandó meg.

13. §. Az eljáró iparhatóság a felek kifogásán kívül hivatalból azt is tartozik megvizsgálni: vajjon a tervezett telep által nem fog-e közönségre nézve jelentékenyebb háborgatás, kár vagy veszély előtérteni, és vajjon megfelel-e az a fenállt tizenötödik és egészsegényi szabályoknak.

Kiterjesztendő a vizsgálat azon intézkedésekre is, melyek a munkások életének és egészsegének megővására szükségesek.

A vizsgálat eredménye szerint az engedély vagy megtagadandó, vagy a szükségeseknek mutatózó feltételek alatt megadandó.

A végzés e megszabott feltételek elcsorolása mellett 3 nap alatt írásban kiadandó, és az engedély megtagadása

vagy feltételek kikötése esetében indokolandó.

Gőzkazának használatba vétele csak akkor engedendő meg, ha az iparhatóság arról, hogy a kazán a szabályozott biztonsági feltételeknek megfelel, kellő meggyőződéssel szerzett.

14. §. Az iparhatóság végzés ellen a feleknek szabadságukban áll a kéhezjuttatottól számított 15 napi határidő alatt felfolyamodással élni. — Az ily felfolyamodásnak elhalasztó hatálya van.

15. §. A hivatalos eljárás költségei végzésével megállítandók, s azokat a vállalkozó viseli.

Alaplatan kifogások esetében az ezekből származó költségek megtérítésében a kifogást tévő fél marasztaltatik el.

(Folytatás köv.)

Levelezés.

Vács, márczius 6-án 1872.

Tekintetes szerkesztő ur!

Az iparos-egylet folyó hó 4-dikén saját helyiségén tartatott választmányi ülésről van szerencsém a következőket közölni:

1-ször. Elnök Győzős Dániel ur szóval jelentést tett a Pesten február hó 25 és 26-án meg tartatott országos iparos gyűlésről, és hivatoztko „Reform“ című lapnak f. évi 55-dik számára, mely azon gyűlést tökéletesen eszteli. Ezen czikk a választmányi elnök fölolvastatott és szóval is körülmenyesen előterjesztetett.

2-ször. Említett elnök ur elődja, hogy az országos iparos gyűlésen előforduló tárgyaknak hozzászólásához 43-án iratták föl magukat a jelenlévők

TÁRCSA. Vessünk rá fátyolt.

Elbeszülés —
Degré Alajostól.
(Folytatás.)

Az agyvezeték keresztirányú egy kétégutu kocsi állt meg, s egy férfi szék le róla, ki gondosan kifogó, aztán letakarta a lovakat. A saroglya jól meg volt rakva szénával, innen szót zétek egy csettésre vált. A kocsialból négy darab lábtót von elő, melyet váltára kapva, sebes léptekkel siete a kistély felé. A vartörnyos érve, mindenekelőtt az alakokra tekintve, s a bágyadt fényt meglátva, mondá:

— Rendben van.
Elővette lábtótát, s hirtelen a másikba kapcsolva, a négy darabból egyet egy egészét rögtönze, mely műtét után a készletet a megvilágított ablakhoz alkalmazá.

— Isten segít! sohasé, s nyilchesen haladt föl rajta, a befutás forra érvén, habozás nélkül taszta be az alakot. s a szobába ugorta mondá:

— Asszonyom! it vagyok.
— Mint láthatja, vártam, viszonyá meglegelőt székültem.
Mondhatom, nyaktörő „légytű“ s hasonló házasfelek közt ritkán jöhet elő.

— Kivéve, hol a körülmények megkívánják, mint például nálunk.
— Kegyet a körülményeket vádolja?
— Végzetes szó ez, mely napjainkban sok jellemet megingat, sok viszonyt feldúl.
— S új viszonyokat szó... csak szavába éltem.
— Ha ez czédás rám, mondhatom, jól talált. Soha sem valék szerencsétlenebb, mint e pillanatban.

— És ki kényseríté rá!
— A körülmények.
— Hahaha! ismerem azokat.
— A külszín eszl.
— Ne beszéljen nekem külvagy belszínről, kegyed csak a színeskedés ismerete.
— Ion lecsújtó pillanatot vette Elémérre, bosszusan harapott ajkaiha, de rugtón összezselve magát, előzékenyül hangom mondá:

— En e körülményektől megcsalva eljártam boldogságotam, mosi jót tenni tekintem feladatúnak.
Elémér csodálkozva merszté rá szemelt, míg agyában lyetén gondolatok meríték fel:

— „Hozzám merészel így beszélni? előttem akarja Lady Milfort szerepét játszani, engem akar meg egyszer elbolondítani, ki testét-lelkét ismerem?... csak homlokára tűzhetém a fertelen és utálas blyéget!“

— Ion Elémért elmeragni látván, s képzélde, hogy hatni kezd rá, a miét is

elben a modern bölgytá beszélt, mindig és több mélységet s melegséget színelve.

Elemérben ezen undokságra felálladt a vér, de erőt vette magába, lehető legnagyobb tyagalommal mondá:

— Asszonyom! meg vagyok győződve, hogy kegyed nem érezeln, hanem alkaludni rendelt engem ide. En fiamat akarom. Hol van?

— És az engem terhelő iratok?
— Ah! azok ijje-nappal itt vannak, mond Elémér oldalazóere ütvé.

Ion szemei öröme lobbantak, niből a biztos gözmetet lehetne sejtteni. Szénet után kezé Elémér föld nyujta szét.
E szerint röviden véglegzhatán. Ikt. ifj. Futaky Elémért a kellő bizonyítékokkal s meglehetősen öszszelge önének nagybátyjához, Putaky Tamáshoz küldém. Kérem leveleimet s a házassági bizonyítványt.

Elémér mo-dulatlan maradt.
Nos uram!
— Nem elég, asszonyom.

— Ön jászák adott szavával?
— A világrét sem de okom van a kegyedben nem egészen bírti.

— Ha esküszöm...
Elémér keserűen mosolyogva megjegyzé:

— Kegyed már az oltárnál is esküvök.

közül, de miután az első szónokok beszédei oly hosszasan tartott hogy a tárgyhoz hozzát szólni nem juthatnak, és így a folyójezeteikből számtalanul javaslataikat, valamint Csajka István ur is megalkotott központi bizottságnak írásilag által adták, a mely javaslatok megvitatása vagy elfogadása a központi bizottságra bízott.

3-oz. Az íparegylet választmány elhatározta hogy Streitman József urat, kit az országos iparos szövetség egyhangú elnökének választott meg, egy bizalmi iratot küldend.

Ezen v. gyűlés alkalmával egy nekem ajánlott ívet Csajka István úrtól volt szerencsém által venni, melynek tartalma ez:

A kecskeméti iparműkiállítás rendező bizottsága az országos iparos gyűlés t. cz. képviselőinek Pesten.

A kecskeméti íparegylet által folyó évi augusztus hó végén m. kir. földmiveltési, ipar és kereskedelmi miniszter Salávy József fő nagyműveltségség pártfogó elnöksége alatt rendezendő iparműkiállításra, addig is, míg rendezers felhívásunkat kibocsátandjuk, kedves kötelességünknek tartjuk ez alkalmat megragadni, Magyar ország Pesten tanácskozó iparosait és társulatait nevezett kiállításunkban részvevő egy képviselőtessék előlegesen is a legszevesebben megírvni.

Felkérjük ez okból az országos iparos gyűlés tisztelt képviselőit, sziveskedjenek testületek Korciban iparműkiállítás iránti figyelmet örvosvate, buzgótlag hatni és kiállításon iparművek beállítását megvizsgélni. Annál is inkább, mert fárlatunk a bécsi világkiállítás megelőzvéni, mintegy szerény előkészítőjül fog hazai iparunk javára szolgálhatni.

Iparműveknék az egész hazából tért nyitandunk.

Rendező bizottságunk vasúti díjleszállítást idejében eszközendő gondoskodni fog, hogy egy a kiállító, valamint a látogató iparos küldötteknek városunk közönsége által szívelés magyar vendégszeretettel fogadjassanak.

Kelt Kecskeméten, 1872. február 20-án.

Az iparmű kiállítás rendező bizottság nevében

íj. Nagy Lajos, Kátana Zsigmond, az íparegylet és rendező bizottság elnöke.

Tehát Vácz város iparosait még egyszer, t. i. harmadszor már, vagyok bátor felhívni, hogy tömörüljünk mi is és kézzeljárjunk javára azon telen harmadéban megrendített (sakkorban) rendező és megválasztó eszméi választmány által megválasztott bizottság kiállítását szervezni, mely helybeli iparunkat hiszem hogy emeli fogja.

Vagyok hazafüli üdvözlettel.

Giád Lajos íparegyleti alelnök.

Nyilatkozat

A Vácz-ban magál hivatalnoki és hivatalnoki munkáit ellátó gyárárt figyelemzvetésére.

(Vég.)

Ebből kiindulva

a) az az szerény észrevételeim van, hogy tisztelt úri barátomnak szaporodott a fogadatlán prókór száma egyéket, ki ugyan csak ért hozzá, mint lehetne kegyenczei megmutatására a legudbáltós érvekkel harcolni. — Ilysi, hogy a szülőknek nem több gondjuk van gyermekek becsületes nevelésére, mint emek egyáltalán foglana a becsületör?

b) Vanszerencsém bemutatni é a t. közönségnek, mint jók talantani morálitási, kiknek (kissé sajnos ugyan) morálisan nincs még írott paragrafus arra nézve, hogy a gyermekeket jókor kell rendhez szoktatni. Nem említem, hogy annak a „preceptorak” ki napjában legalább négy órá töltsé tanítványai közt, ha mindjárt

az első elemi iskola preceptorai is, kézzel-ni kell és pár percnyi szinetre is van szükség. Vagy nem terjednek add szerzetelt agybarátomnak messzaható és szembekező humanitások irányú törekvései?! Tudhatni és jószádekü úri ember még azt is, hogy az iskola nem hivatalos, hogy a gyermekek jártós helye, hanem a tudomány és erkölcsiség megtemploma.

Hozzávetelég megjegyzem még, hogy igen nagybecsült egységénél ellen csak azon egyáltalán lényegelen kifogásom van, hogy kétszen szálított, mert még a tapasztalatai nincsenek, korán s zót, mert még a dologhoz nem ért. Mindamellett azon jókaru tanácsos szolgálók neki, hogy máskor, (ha mindjárt a bizalmas zóvávaltalni is) óvatoss legyen, nehogy némely tájékoztatott avatkozásában kudarcot valljon, szemébe mondogassák: „Sutor ne ultra crepidam!”

A mi végre

3. a figyelemzvetés pszichológus a illemek emberek között nem is említhető köztélítélt, erre nézve válasszon csak annyit, hogy vannak emmag tisztázására elene okmányain, melyek nélkül oly állásra, mint az enyém, napjainkban senki sem nevezethetik ki.

Egyébirtől kijelentem, hogy a nyilatkozatom nem úri jóskárom kedvéért küldöm, kit messz hűtérben lapangó érteket ugrottak ki a sakra; hanem az ellemen és becsületes ellen hallos döntéssel irányzott gyűlés korélen.

Csak gyótródjék ő továbbra is!

Moravcsék Károly.*

Hirek.

Negyedéves előzetim-
ket figyelemzvetni bátorok-
kuk előfizetésükéika

* Közlött tehát ön levelét szírói száma, és söröz kifejezésének dacára, mint a múlt számban, így említek magunkra vállalkozó lelkület. A múlt számban is megemlítem, hogy ezen egész tejeleimnek hálájára vania vonia vissza, ellenben a nevelésügy, a szék, az ártatlan gyermekek érdekében közzé állt béni ontány, hogy leveleink mindenkor egy nevelőház non melio választásán szék.

zelenék. A hölgy kezét — mondhatni — borzadályllyal érinté, de tévé, mert fel volt rá szölvita, s mert képzélek, hogy lonban főelőbíró meg székája a nőességnek, s tón a megházas szellem szálta meg. Nem akarta e sepp javulást is előlne benne Erót von magán és kezét nyújtá.

— E kék, e nemes kék — sohajta lon, mely engem egy megvettét, egy áldozott oszállyból kiragadott. Elemér! én hibás vagyok, de nem oly hibátlan mint képzélek. Hívd el, élettem csak egyszer voltam boldog, midőn fejemet fennen dobogó helyben pihenethetém. Elemér! ha kívánod, követelek, veled megyek a nyomorba, veled a halálba, ne tartsis el, s kövé merovált Elemér keblére borul.

Szerény hős! Isten tudja hányadszor, ismét részletek magá a kigyó által, hálgyulva zsebébe nyúlt, s már kezében tartá az okmányokat, hogy föltétlenül átadja

A gonosz nő közörelm sem sejtve a már agyán átvonult sietve hájta végre öröglő terét. Magára emelt job kezében megváltani, s csaknem azon pillanatban min vállam cikázott a hegyes acél a férfi erőteljes melbél.

— Szörnyetű! ordítá Elemér, s a kezében levő iratoknak magál eldobva, szörnyesen, mint a tördelés folytán erősen vérétt.

E rablógilyos nő elkezdé a haldokló

zseitek átkutatni, mert nem vette észre, hogy a szerencsétlen áldozat valót eldobott, de mit sem talárván, kétségbeesésben sziszegte:

— A gyáva hazudott, a nyomorult megcsalt!

Az ablaknál azt támadt. lon rémülve ragad meg lámpáját, s rohant az ajtó felé. Abban a pillanatban, hogy az ajtó kinyílt, egy alkú agyrot, és az ablakon, ki a fényvözt minden erejéből utólrni igyekezt. Kés! midőn az ajtóhoz ért, abban már a külső nyirkogott. Két kezével megragadta a kilincset és ráta, mint vakretkekre zárt orszálan a ricsogást. Az ajtó nem engedett.

Hát! — ordítá, hogy nem tényletek ezer darab!

Áznan elővett gyufát, gyertyást világot csinálva körültekinté.

Mint gyantánit leheté, a férfi Deszó volt. Legelőször is a félrobbolt iratcsomagot vevé megdohoz, aztán vöröz barátja s az ablakon kinyulva teli marok havat tapasztott a vöröz sebre.

Most időt nem vesztve elte barátját vállára kapta, az ablakon kilépett, s az ingatag lábón elévesztvő közt, a kereszteszter szörnyetű. A szörnyetűből a kocsin ágyat készíté, a sebre úgy havat juttat, mint később gyakran ismét és hajtott ... hajtott ... maga sem tudta hová? (Folyt. köv.)

— Tehát mit kíván még?
— Semmit; elmegyek, fölkeressem fiamat, s ha valóán találom szavam, én esküszöm, hogy életem feláldozásával is kegyel kezzére kerülnek ez okmányok.

— Tehát nem hisz?
— Nagyon sok okom van rá.

lon góreszen kapott melléhe, ajkai pillanatra elkékíték, s zemei halálzikárakázt szörtak. De mindez csak futólajos volt; mitől bisz ez kezében a varázstárcza, volna Elemér a vilámot rejte felhőt, már kísütté a nap.

— Semmi elevenesem. kezd színelte nyájjasságel, siesen ön fázhoz, s aztán váltás ba adott szavát.

Elemér elcsodálva tekintett a grófnéra s mintegy megdávna mondá:

— Bocsánat inéti szavaimért, ... én ... én himi kezelek.

— Híjzjen, ... híjgy Elemér!

— Isten órnál asszonyim! sietek

fiához, hogy annál hamarabbi kegyel kezeihez szolgáltsam a végzetes iratokat.

— Tehát gyorsan, Isten órnél.

Elemér megindult felhára más az ablakpárkányzatn vala, midőn lon sohajta felé:

— Tehát oly hiedelen ... egy kézszorítás nélkül ...

Elemér inkább szánalomból, mint öszöntét követve, visszafordult, s lonhoz kö-

